

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 859/2021
02.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 375/18 од 08.02.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 332/21 од 09.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2021. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 375/18 од 08.02.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 332/21 од 09.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 375/18 од 08.02.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и новчана казна у одређеном износу од 30.000,00 динара и кривичног дела недозвољена трговина из члана 235. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, коју ће издржати по правноснажности пресуде, у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 03.05.2018. године до 01.06.2018. године и на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде и одређено је да ће суд, уколико окривљени наведену казну не плати у остављеном року, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 4.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 15.723,00 динара, те на име трошкова поступка насталих пред ОЈТ у Прокупљу износ од 6.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Према окривљеном АА, истом пресудом, на основу члана 87. Кривичног законика, изречена је мера безбедности одузимања предмета таксативно наведених у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 332/21 од 09.06.2020. године, одбијене су као неосноване жалба ОЈТ у Прокупљу и жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Тодоровић, „због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и члана 16., 22., 25., 54. и 348. Кривичног законика са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеном изрекне условну осуду или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП суштинским истицањем да кривична дела за која је окривљени оглашен кривим по закону нису кривична дела.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Чланом 348. Кривичног законика у ставу 1. прописано је да ће се онај ко неовлашћено израђује, преправља, продаје, набавља, врши размену или држи ватрено оружје, конвертибилно или онеспособљено оружје, његове делове, муницију, експлозивне материје или минско-експлозивна средства, казнити затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном, док је у ставу 2. прописано да ако је предмет дела из става 1. овог члана ватрено оружје, муниција, експлозивне материје, минско-експлозивна средства или средства на бази експлозивних материја или гасно оружје чија израда, продаја, набавка, размена или држање није дозвољено грађанима, учинилац казнити затвором од једне до осам година и новчаном казном.

Чланом 235. Кривичног законика прописано је да ће се онај ко немајући овлашћење за трговину, набави робу или друге предмете у већој вредности у сврху продаје, или ко се неовлашћено и у већем обиму бави трговином или посредовањем у трговини или се бави заступањем организација у унутрашњем или спољнотрговинском промету робе и услуга, казнити новчаном казном или затвором до две године, док је у ставу 2. прописано да ће се онај ко се бави продајом робе чију је производњу неовлашћено организовао, казнити затвором од три месеца до три године, а ставом 3. је прописано да ће се казном из става 2. овог члана казнити онај ко неовлашћено продаје, купује или врши размену робе или предмета чији је промет забрањен или ограничен.

Изреком првостепене пресуде окривљени АА оглашен је кривим да је у неутврђеном периоду до 03.05.2018. године, у урачунљивом стању, са умишљајем, неовлашћено набавио ватрено оружје и муницију, чија набавка и држање није дозвољено грађанима и немајући овлашћења за трговину, набавио робу у сврху продаје чији је промет забрањен, на тај начин што је противно одредби члана 6. став 2. Закона о оружју и муницији набавио муницију и без овлашћења за трговину набавио робу чији је промет забрањен, ближе наведене у изреци пресуде, коју је оглашавао и продавао и то последњи пут 27.04.2018. године преко web адресе www.KupujemProdajem.com и која је пронађена приликом претреса од стране припадника Војне полиције ВП 3162, при чему је био свестан противправности дела и хтео његово извршење.

По оцени овога суда, у чињеничном опису радње извршења окривљеног, датом у изреци првостепене пресуде, наведене су све чињенице и околности које чине законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и кривичног дела недозвољена трговина из члана 235. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, за која је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом. Изрека правноснажне пресуде садржи како објективна обележја, у односу на радње извршења (...неовлашћено набавио ватрено оружје и муницију, чија набавка и држање није дозвољено грађанима.... и немајући овлашћења за трговину, набавио робу у сврху продаје чији је промет забрањен... на тај начин што је противно одредби члана 6. став 2. Закона о оружју и муницији набавио муницију.... и без овлашћења за трговину набавио робу чији је промет забрањен....коју је оглашавао и продавао...), тако и субјективна обележја предметних кривичних дела, која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, усмерен на извршење кривичних дела у питању.

Самим тим, Врховни касациони суд налази да правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује поднетим захтевом браниоца.

Осталим наводима захтева, бранилац оспорава утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди и то у погледу 92 метка калибра 9мм Р.А.К., полемишући са врстом муниције и истичући да исти у смислу Закона о оружју и муницији не представљају муницију, што представља повреду члана 440. ЗКП, те надаље указује на

повреде чланова 16., 22., 25., 54. и 348. Кривичног законика, образлажући ово чињеничним наводима. али повреде наведених чланова, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају разлоге због којих је дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни касациони суд у оцену ових повреда није упуштао.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости само формално наводи и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Међутим, како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа истакнута повреда закона на коју се захтевом само указује, то се овај суд у разматрање и оцену ове повреде, такође није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић